

D E C I Z I E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Svetlana Filincova

Judecători

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, în cauza penală privind-ul pe

Cuculescu Ion XXXX,
născut la XX XX XX în or. XX,
domiciliat or. XX, str. XX,
cetățean al R. Moldova și al R. România,
studii superioare, supus militar, divorțat,
fără copii și persoane la întreținere, fără antecedente penale

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță:

03.03.2017 – 20.09.2018;

Instanța de apel:

05.10.2018 – 29.11.2019;

05.09.2019 – 31.01.2020;

19.11.2020 – 26.01.2021;

Instanța de recurs:

29.01.2019 – 01.08.2019;

06.05.2020 – 13.10.2020;

19.04.2021 – 16.06.2021;

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 20 septembrie 2018, Cuculescu Ion XX a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod Penal, și în baza acestei Legi i-a fost numită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ce constituie echivalentul a 12 000 (doisprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 (patru) ani.

S-a încasat din contul lui Cuculescu Ion în beneficiul statului prejudiciul

material cauzat prin infracțiune în mărime de 3630 lei.

Corpurile delictive 18 foi de ardezie care se afla la păstrare a Gonța Ion or. Șoldănești str. XXX, au fost transmise proprietarului Primăria Șoldănești.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului, inculpatul Cuculescu Ion se învinuiește în aceea că la 19 iunie 2016, ca rezultat al ședinței Comisiei pentru Situații Excepționale a Primăriei or. Șoldănești prezidată de Cuculescu Ion, în legătură cu calamitățile care au avut loc în or. Șoldănești în noaptea de 18 spre 19 iunie 2016, s-a hotărât de-a înainta solicitarea către Comisia pentru Situații Excepționale a raionului Șoldănești, în vederea eliberării a 1522 foi de ardezie, 5040 m.p. de ruberoid, 2600 m.p. de peliculă și 42,7 m.p. de peliculă.

În baza facturilor cu seria PB nr. 0182222 din 23.06.2016, seria WA nr. 1659073 din 25.06.2016, seria WA nr. 1659078 din 25.06.2016, seria WA nr. 1659068 din 25.06.2016, seria WA nr. 1659080 din 25.06.2016 și seria WA nr. 1659087, Consiliul raional Șoldănești a eliberat Primăriei or. Șoldănești cu titlu gratuit pentru ajutorarea populației care au suferit în urma calamității din noaptea de 18 spre 19 iunie 2016, ardezie în număr de 2013 foi în valoare de 201 300 lei, și 23 metru cubi cherestea în valoare de 80500 lei, care au fost transmise în administrarea primarului or. Șoldănești, Cuculescu Ion.

În continuare, Cuculescu Ion fiind obligat conform art. 29 alin.(1) lit.g) a Legii nr. 436 din 28.12.2006 "Privind administrația publică locală" de a răspunde de administrarea bunurilor domeniului public și celui privat ale orașului, folosind intenționat situația sa de serviciu în interes material, i-a transmis lui Gonța Ion 60 foi de ardezie în valoare de 6000 lei, în scopul de a le păstra, ca ulterior primul să le înstrăineze diferitor persoane, iar mijloacele financiare să fie însușite.

În perioada care a urmat, Gonța Ion la indicația lui Cuculescu Ion a înstrăinat 42 foi de ardezie din cele 60 de bucăți pe care le-a primit la păstrare lui Pasarari Tudor și Paraschiv Oleg contra sumei de 3630 lei, mijloacele financiare care i le-a transmis lui Cuculescu Ion, pe care acesta le-a însușit.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către apărătorul Moloșag Natalia în interesele inculpatului Cuculescu Ion, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cuculescu Ion să fie achitat pentru lipsa elementelor componente de infracțiune în acțiunile sale, motivând că soluția adoptată pe cauza penală de învinuire a lui Cuculescu Ion, în partea ce ține de declarare a acestuia culpabil în comiterea infracțiunii imputate, o apreciază critic și o consideră ilegală, eronată și neîntemeiată. Începând cu desfășurarea urmăririi penale, pornită la 11 iulie 2016 nr. cauzei (2016550013) conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 327 alin. (2) lit. b) Codul penal, pe faptul abuzului de serviciu în interes material și personal comis de către o persoană cu funcție de demnitate publică, în cadrul căreia Cuculescu Ion a fost reținut pe 13 iulie 2016, pus sub învinuire la 15 iulie 2016, din partea OUP și acuzare au fost comise mai multe derogări grave de la principiile fundamentale ale unui proces penal.

A menționat că împotriva lui Cuculescu Ion, contrar prevederilor Protocolului 7 articolul 4 CEDO, art. 7 alin. 2 Codul penal. art. 22 alin. 1 Codul de procedură penală, repetat pe același fapt doar sub auspiciile infracțiunii de delapidare a fost

pornită o altă cauză penală nr. cauzei (2017978043) la 10 februarie 2017, pus sub învinuire la 10 februarie 2017. Atât în cauza penală nr. 2016550013, pornită la 11 iunie 2016, cât și nr. 2017978043, pornită la 10 februarie 2017, cu toate că circumstanțele sunt aceleași, legate între ele în timp și în spațiu, au fost întocmite două ordonanțe de pornire a urmăririi penale, două ordonanțe de punere sub învinuire.

În primul caz, inculpatul Cuculescu Ion se învinuiește că a însușit foi de ardezie din Rezerva de stat pentru sinistrații care au suferit în urma calamităților naturale din noaptea de 18 spre 19 iunie 2016, prin abuz de serviciu din interes material și personal.

În al doilea caz, inculpatul Cuculescu Ion se învinuiește, la fel, că a delapidat foi de ardezie din Rezerva de stat pentru sinistrații care au suferit în urma calamităților naturale din noaptea de 18 spre 19 iunie 2016, prin folosirea situației de serviciu.

Apărarea din start, la finisarea urmăririi penale în prezenta cauză, a sesizat încălcarea principiului *non bis in idem* din partea acuzatorului care a condus și a gestionat cauza, și a solicitat în temeiul art. 251 alin. (2-3) Codul de procedură penală, încetarea procesului. În ședință preliminară partea apărării a indicat același lucru, la începutul cercetării judecătorești, în pofida încălcărilor de procedură penală care oferea suficiente temeiuri de drept de a solicita încetarea procesului penal în ședință preliminară, instanța totuși a considerat că urmează să se expună doar după un proces echitabil cu oferirea tuturor posibilităților părților de a se expune nu doar asupra încălcărilor de ordin procedural dar și asupra lipsei componentei de infracțiune în acțiunile inculpatului Cuculescu Ion, precum și asupra probării vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

Ordonanța de pornire a urmăririi penale din data de 10 februarie 2017, ordonanța de conexare din 10 februarie 2017 precum și ordonanța de punere sub învinuire din 10 februarie 2017, au fost emise cu încălcarea principiului *non bis in idem*, adică, că nimeni nu poate fi atras sau cercetat penal de două ori pentru aceeași faptă, și cu încălcarea competenței materiale. Toate probele care au fost invocate de partea acuzării au fost acumulate în afara urmăririi penale pe cauza penală de învinuire a lui Cuculescu Ion nr. 2017978043.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2018, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal de învinuirea lui Cuculescu Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost încetat din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 august 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2020, a fost admis apelul declarat de către avocatul Moloșag Natalia în numele inculpatului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui

Cuculescu Ion învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost încetat din motivul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, apelul declarat de avocatul Moloșag Natalia în numele inculpatului Cuculescu Ion a fost admis, a fost casată total sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 20 septembrie 2018 și dispusă achitarea inculpatului Cuculescu Ion de sub învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

8.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut declarațiile martorilor, care corespund și coroborează cu declarațiile inculpatului și demonstrează cu certitudine nevinovăția inculpatului Cuculescu Ion în comiterea infracțiunii încriminate, prevăzute la art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului Cuculescu Ion în comiterea infracțiunii indicate supra sau ar combate declarațiile inculpatului, ci, dimpotrivă, s-a constatat cu certitudine că acțiunile lui nu constituie elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța a menționat că procurorul a pus sub învinuire pe Cuculescu Ion, incriminându-i comiterea pretinsei faptele infracționale de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, deși nici în ordonanța de punere sub învinuire, și nici în rechizitoriu, de către procuror nu au fost concretizate toate circumstanțele în care se pretinde a fi comisă infracțiunea, astfel că întreaga învinuire este abstractă, ambiguă și neclară, imprecisă și contradictorie, iar în cele din urmă faptele incriminate lui Cuculescu Ion s-a adevărit că nu întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, concluzie care reiese chiar nemijlocit din probatoriul administrat de procuror, dar și însuși din formularea învinuirii.

A mai concluzionat că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită cadrului legal de la art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului, sunt eronate în contextul înaintării de către procuror a unei învinuiri formale, convenționale și bazată doar pe presupuneri, cu atât mai mult contradictorii, având în vedere că probatoriul administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în cadrul procesului judiciar, denotă o altă concluzie decât cea abordată de către instanța de fond.

Inculpatului Cuculescu Ion i s-a incriminat comiterea faptei de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, însă în speță, acuzatorul de stat nu a specificat cu claritate *modalitatea* în care se pretind a fi comise fapte infracționale incriminate.

Distinct de cele relatate, instanța de apel a reținut că prin Legea nr. 179 din

26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, au fost introduse modificări la art. 191: în dispoziția alineatului (1), textul „*însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului*” a fost substituită cu textul „*însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile*”. La caz, se atestă că organul de urmărire penală în învinuirea adusă inculpatului Cuculescu Ion nu a indicat „*daune considerabile*”, lipsind astfel elementul constitutiv - consecințele prejudiciabile.

Totodată, un element obligatoriu la stabilirea vinovăției de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) CP este atribuirea calității și constatarea calității părții vătămate, și anume cui i-a fost cauzat prejudiciul, însă potrivit materialelor cauzei, organul de urmărire penală a omis acest fapt. De fapt, procurorul nu a constatat și nu a atribuit calitatea de parte vătămată unei sau mai multor întreprinderi sau persoane, concluzie bazată exclusiv pe aprecierea vădit pripită a circumstanțelor de fapt și de drept.

În coerența celor expuse, instanța de apel a evidențiat că organul de urmărire penală urma să atribuie calitatea de parte vătămată nemijlocit proprietarului banilor, în speță - Primăria or. Șoldănești, fapt nerealizat, și cu atât mai mult neîntemeiat instanța de fond a încasat prejudiciul în folosul statului, deși acest drept nu îi aparține statului sub nici-o formă.

În speță lipsesc mai multe elemente obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și anume nu a fost identificată de organul de urmărire penală ”victima” precum și existența unei ”daune considerabile”.

Dintr-un alt punct de vedere, acțiunile inculpatului Cuculescu Ion nu pot fi încadrate nici în baza art. 105 Cod Contravențional, adică sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului comisă prin furt, însușire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie, pe motiv că organul de urmărire penală nu a atribuit calitatea de victimă nici unei persoane sau unei întreprinderi.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, or decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului.

A reiterat că la materialele cauzei au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului Cuculescu Ion și a redat în recurs conținutul acestor probe, susținând că prima instanță le-a dat o apreciere corectă, că aceste probe corespund stării de fapt stabilite, iar instanța de apel a comis erori de drept la aplicarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

În primul rând, se reține că decizia integrală a fost pronunțată public la 25 februarie 2021, prin recipisă anexată la materialele cauzei se atestă că procurorul a

primit-o în aceeași zi, astfel depunând recursul ordinar, la 19 martie 2021, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare a inculpatului, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către apărătorul Moloșag Natalia în interesele inculpatului Cuculescu Ion, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate, însă apreciate incorect.

Instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, le-a descris, analizat și apreciat în decizia sa (f.d. 20-30, vol. IV, pct. 11-30, 32), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare a sentinței primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Cuculescu Ion de sub învinuirea înaintată, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, din considerentul că de către partea acuzării nu a fost specificat cu claritate modalitatea în care se pretind a fi comise faptele infracționale incriminate, nu au fost indicate consecințele prejudiciabile și persoana cui i-au fost produse aceste prejudicii. La caz, instanța de apel a emis o decizie fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, care în opinia lui confirmă vinovăția inculpatului Cuculescu Ion în comiterea infracțiunii incriminate și că probele respective nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, or aceste probe nu confirmă vinovăția inculpatului Cuculescu Ion, reprezentând doar opinia subiectivă greșită a recurentului, care consideră că probele cercetate confirmă învinuirea adusă inculpatului.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de

judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în cauza Capeau vs. Belgia (hotărârea din 13 ianuarie 2005) a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România (hotărârea din 16 februarie 2010), statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

11. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală de învinuire a lui Cuculescu Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 iunie 2020.

Președinte

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic